

ר.ט.

פרוטוקול מס' 93 / ג
מישיבת ועדת הכספים, שנתקיימה ביום ג'
יד' בסיון תשי"ד (15.6.54), בשעה 8.30

נכמלים:

- י. גורי - היו"ר
- א. ציזלינג
- י. בדר
- ש. דיין
- ק. לוז
- ח. אריאב
- א.ט. גניחובסקי
- ש. בז'רנו
- ח. לטדן
- ח. רובין
- א. סטופ
- מ. קלמר
- א. הרצפלד
- י. פורדר

מזמנים:

- ד"ר ברוש - משרד האוצר
- ד"ר קיסרון - משרד המשפטים
- מר הניג - משרד האוצר
- מר הנגבי - משרד המשפטים
- מר גפני - משרד האוצר
- מר לרון - משרד האוצר
- מר ספיבק - משרד האוצר

מר ש. בזק - מזכיר ועדת הכספים

סדר-היום:

- א) חוק לתיקון פקודת מס-ההכנסה
- ב) שובות
- ג) צו מכס בדבר גומי לעיסה

=====

ר.ט.

אני פותח את הישיבה.

היו"ר י. גורי:

ברצוני להביא לידיעת הוועדה, כי לאחר שסיימנו את הדיון בחוק הארנובה, קבלתי ידיעה שהממשלה מבקשת את ועדת הכספים לשוב ולדון בסעיף 19(ב), אשר בניסוחה של ועדת הכספים קובע שני דברים: פטור וזכות לתשלום.

אנו קבלנו את הנוסח הזה לאחר דיונים די ממוטכים, ובדטה לי שהוא נתקבל בוועדה פה אחד. גם בא-כוח האוצר לא הודיע לנו בו בסקום שהוא מתנגד, או אפילו לא בקט לעכב את הסיכום.

האם סותר לדעת מי פנה לאדוני?

י. גורי:

פנה אלי הממונה על הכנסות המדינה, מר סרף.

היו"ר י. גורי:

אני מסופק במקצת אם יש לנו בכלל אפשרות לדון על זה. הוועדה טייטה את עבודתה. אולם אם בכל זאת ננהג לפנינו מסורת הדיון, הרי עלינו לפחות לדרוש שאותו אדם אשר פנה אל היו"ר יופיע בפני הוועדה.

י. גורי:

אני מודה כי טעיתי. לאחר עיון ודיון באנו לידי מסקנה שהחוק כפי שהוא מנוסח היום חופף כבר את כוונת הוועדה, ולכן אין צורך בסעיף הנוסף שהכניסה הוועדה. אני מבקש כי הוועדה תדון סבית בכל הבעייה הזאת, בכדי להגיע למסקנה ברורה, מה רצונה בענין זה, ובכדי לאפשר לנו לנסח את החוק בכל הסעיפים המעוררים את המטלה הזאת.

ד"ר קיסרון:

אני חושב שכדאי היה כי ועדת הכנסות תקבע ככלל, מה הדיון של פנייה כזאת - אם צריך

היו"ר י. גורי:

להיענות לה או לא.

ברצוני לשאול אם מה שמעורר ד"ר קיסרון הוא בדיוק אותו דבר שעורר מר סרף.

א. ציזלינג:

מר סרף אומר כי הממשלה גיינה מסכימה להחלטת הוועדה, ואני אומר שזה היה קיים בין כה וכה עד עתה, ואין צורך בסעיף נוסף.

ד"ר קיסרון:

אני בדעתו של קיסרון, שבחוק הזה בעצם אין כל קשר בין תשלום ארנובה לבין זכות לפצויים. אולם עד כמה שאני יודע, ישנן תקנות הסותרות את הדבר.

ק. לונ:

בתקנות באמר, שמי שאינו מסלם - אינו מקבל פצויים. אבל אם החוק לא מאפשר הוראות כאלה - הרי התקנות חורגות מתחום החוק.

מר הניג:

על כל פנים, זהו ענין הדורש תקון והסבר.

ק. לונ:

אני פונה לוועדה לאפשר לי לשוב לענין הארנובה בזמן הדיון הצעתי כמה הצעות. אחת היתה חסובה, הלא שמעתי לה התנגדות. מכיון שלא הייתי נוכח בישיבה הקודמת - הצעתי לא באה להצבעה.

האם חבר-הכנסת בדר מוותר על הצד הפרוצדורלי?

היו"ר י. גורלי:

אני עובר לסדר על טענותי, מבלי שזה יהווה תקדים.

י. בדר:

אנו נדון יחד על כל הדברים הקטורים בחוק זה.

היו"ר י. גורלי:

חוק לתיקון פקודת מס-הכנסה

א.ס. גביחובסקי:

ברצוני לרשום, כי בענין כתי-ספר גבוהים, אני מצרף את קולי לאלה שדרשו, כי נציב מס-הכנסה לא יהיה זה שיקבע מה זה בית-ספר גבוה, ומה זו ישיבה. כל בית-ספר גבוה, בו לומדים נערים לטעלה מגיל 18, צריכים להיות שווים כלפי החוק.

י. בדר:

קראתי היום בעתון, כי התמנתה זה עתה ועדה בראשותו של מר טוזאייב, שעליה יהיה להציע הצעות בנוגע לחוק לתיקון פקודת מס-ההכנסה לשנת שופה זו, במסגרת של 105 טיליון ל"י שכבר נקבעו בתקציב. יש לי בסיון מר מאד בנוגע שדעדה למצב בו ועדת הכספים ואיזו שהיא ועדה אחרת פועלות באופן מקביל. קודם כל זהו בזבוז זמן; שנית יש בזה משהו מאי-כבוד הדדי; מכל מקום אי-כבוד לעבודת הכנסת. אני מאד מעוניין שהחוק הזה יעבור בהקדם וחשבתי שאוכל בענין זה לתרום איזו תרומה על מנת להחיש את הדיון. אולם עכשיו, מכיוון שיסגם סכסוכים וסיבוכים - המצב הוא טובה. קודם כל ברצוני לדעת באיזה סעיפים של החוק דנה ועדה ממסלתית זו.

היו"ר י. גורלי:

אני גם כן סבור שהיה הרבה יותר טוב שחוקים יהיו שלמים, ואל כל פנים יפעלו לתקופה ארוכה פחות או יותר של שנים אחדות, מבלי לפצלם מגילות מגילות ולטוב מדי שנה לדון בהם מחדש. אולם אם נתמנתה ועדה ממסלתית או צבורית - אין עלינו להסיק מזה את המסקנה שאנו צריכים להפסיק את עבודתנו.

ד"ר ברוס:

הוועדה ודאי תשב חצי שנה או יותר, ומה שהיא רוצה לעשות הרי זה פחקר מסס ולהגיש להטלצות בקשר להכנסה של השנה הבאה.

א. ציזלינג:

לא הייתי נוכח בפתיחת הדיון בנושא זה, ואני מתפלא מדוע לא הוזמן אלינו חבר-הכנסת אבניאל. מבחבו החלטנו להצמיד את הדיון בחוק זה לדיון ב"סוויזון במסים".

היו"ר י. גורלי:

החלטנו רק להניח את מסקנותינו בענין סוויזון במסים על סולחן הכנסת ביחד עם הנחת החוק לקרי שניה וסליטית. הדבר היחידי אנו יכולים לעשות, הוא לסיים את הקראאה הראשונה בחוק זה, אח"כ להביא את ההצעות הטובות לסיכום, ולהצביע יחד על שני הדברים. אז אני טוכן אפילו להצביע תחילה על המסקנות.

י. בדר:

אני מציע להזמין לדיון זה את חבר-הכנסת אבניאל.

א. ציזלינג:

לא הייתי נוכח בזמן הדיון אסעיף הטדבר על הנוער העובד, וברצוני לרשום כי אני עומד על דעתי בענין זה, הידועה לכל החברים.

סעיף 11(ג) --- (היו"ר קורא את הסעיף ואת התיקון)

א. ציזלינג:

המצב בגביית הטסים במדינת ישראל הוא כזה, שהפועל הסכיר מסלם 66% מססי בהכנסה. אינני מדבר עתה על הוצאות הנסיעה של נותני העבודה והמנהלים. אבל מדוע סבטלים כאן את ההנחה של הוצאות הנסיעה? אני רוצה פה לציין, כי אם כי דבר זה היה קיים עד עתה בחוק, חילקו לטכירים טפסים וסעיף זה הוסטס מהם. אני רוצה לדעת מדוע. אפילו העובדים בעבודות דחק מסלמים מס-הכנסה, אבל את הזכות של ניכוי הוצאות הנסיעה שללו מהם.

אני מבקש למחוק את התיקון.

ח. רובין:

אני חושב שיש למחוק את ההגבלה של 2 ק"מ. אבל אינני מבין לגמרי מהי ההצדקה למחוק את ניכוי הוצאות הנסיעה. זוהי אחת ההוצאות ההכרחיות, בכדי להגיע למקור ההכנסה. אני חושב גם שהפועל רשאי, במידה שהוא אינו מקבל זאת מנותן העבודה, להוריד גם את הוצאות בגדי העבודה ונעלי העבודה.

א. סטופ:

אני מצטרף לדעת אלה המציעים למחוק את התיקון. אטר לבגדי עבודה ונעלי עבודה - הרי לדעתי אי אפשר לעטות הכללה. יטנם רק סוגי עובדים מסויימים בהחלט, לגביהם זה צודק בהחלט.

ק. לוז:

ברצוני להזכיר לחברי הוועדה, כי עבין זה של ביטול הוצאות הנסיעה הוא רק חלק של הצעת הוועדה הצבורית, וכך הוסבר לנו בזמנו. הוועדה הצבורית הסליחה אז, שבמקום לתת את הזכוי בקטר עם הוצאות נסיעה והוצאות אחרות - טוטב לתת זאת בצורה אחרת. במקום הזכוי מהמס נטו, לתת זיכוי מהמס ברוטו - וזהו הבדל גדול. הזיכוי האחיד יהיה בגובה של 10% מהמס ברוטו, בגבול של לא פחות מ-42 ל"י.

ט. בז'רנו:

אני מסופק אם כדאי לנו ללכת בדרך זו, שכלפי האדמיניסטרציה אולי הקלה, אבל כלפי הצבור היא מאד לא פופולרית ומאד לא רצויה. אני חושב שיש בזה טעות פסיכולוגית קשה מטעם המטלה, ומבקש את האוצר לסקול אם אינו טוכן לסדר את שני הדברים יחד.

טר ברוט:

אני רוצה להדגיס, כי הוצאות הנסיעה אינן הוצאות סותרות לפי החוק, אילולא הסעיף הזה. אין בכל חוקי העולם סעיף המתיר הוצאות נסיעה מהבית למקום העבודה וחזרה. אלה הן הוצאות פרטיות, לפי התורה שלנו. אבל בחוק כתוב: הוצאות בתוך תהליך ייצור ההכנסה". זה יכול להגיע לטמדים רחבים מאד, ולזה איננו יכולים להסכים.

אטר להוצאת הפרט הזה מהטופס, הרי החלטת ועדת הכספים הקובעת לנו את המסקיטום באה אלינו במאוחר. אבל הוצאנו מיד חוזר המדבר על כך. לא היו כל כוונות אחרות.

אינני רוצה לעמוד פה על מה שזה עולה לאוצר. אני מעריך את הסעיף הזה בין 2-3 מיליון.

אני רוצה לחזור טוב, שאין בכל העולם חוק המרשה הוצאות נסיעה. אני מבקש אתכם כרגע להתחשב גם בדרכי הביצוע. כל השאיפה במס-ההכנסה היא, להתפטר מעריכת שומה שנתיית של העובד בסכר, ואני מקווה שתוך חדשים - שלושה נגיע לכך. טוטב סכום עגול, אף הכרחי לתת זכוי, מאטר טיפול אינדיבידואלי בכל מקרה ומקרה.

היו"ר י. גור: חברי הוועדה מעוניינים לקבל ד"ר ברוט סבלה המתארת מה הדברים שבוטלו ומה ניתן.

ר.ט.

ח. למדן:

אני מקבלת כדבר אטוב מאד את חתימתו של האוצר להגיע לחישוב אחיד לא מורכב. אני שואלת אם אפשר להביא לנו הצעה אחרת במקום זו הנוכחית אשר מטמט פיצוי מסויים לעובדים ותכסה על הוצאות הנסיעה, בריאות וכו'.

ד"ר ברוס:

אני מוכן להביא לוועדה טבלא וחשבון.

א. ציזלינג:

מטלם המטים מתחלק לסוגים טובים - ואל לנו לשכוח זאת. אינני מסכים לכל ההנחות האלה שהמליצה עליהן הוועדה, כדברי חבר-הכנסת לוז. שיטה זו היא פסולה ולרעת מעמד הפועלים.

ח. רובין:

אני מבקש חברי ועדת הכספים יקבלו את כל טפסי מס-ההכנסה.

ט. לוז:

אינני בטוח שפירושו של ד"ר ברוס, שאין לראות הוצאות נסיעה כהוצאות ייצור, הוא פירוש נכון. על כל פנים, אם אין מתירים, צריך שבסעיף 12 יהיה כתוב: "הוצאות נסיעה אינן מותרות" ואז יהיה הדבר ברור.

ד"ר קטרסון:

רבותי, אל נכ תשכחו שאנו דנים פה בענין מס-הכנסה. זהו דבר שבכל העולם יש לו כללים מסויימים. עד כמה שאני מכיר חוקים אלה בארצות אחרות - ואני מכיר את החוקים בלי הרבה ארצות - הרי ההוצאות של נסיעה ממקום העבודה ואליו אינן מותרות. גם נסיעתו של רופא ממקום מגוריו אל חולה אינה מותרת. לעומת זאת נסיעה מחולה אחד לחולה שני היא כבר מותרת. אתם רוצים לתת הקלות - תנו, אבל עטו זאת באופן גלובאלי ואל תתחילו בחשבונות קטנים שלא כדאי לעסוק בהם.

י. ברר:

אני מציע שאנו נגדיל את 10% שאנו החלטנו עליהם, עד 15%, ונזותר על סעיף זה.

א. ציזלינג:

אני מבקש לדעת, כיצד נוהגים (בסעיף קטן ה) לגבי "חובות רעים"? האם נעשית עליהם בקורת, אם אמנם ניגבו או לא ניגבו?

י. ברר:

אני מבקש שליחה שאני סוטה מן הנוסא. אולם מונח לפני הסופס של סדר-היום של הכנסת, ובו כתוב בין השאר: "חוק הארנונה לפיצוי נזקי פלחמה". כלומר שהחוק הונח על שולחן הכנסת. אני מבקש ללכת לוועדת הכנסת ולברר את הדבר.

היו"ר י. גורי:

נעשה זאת.

א. ציזלינג:

ברצוני לההסיף ולשאול, אם אין זה מן הדין שבסקרה טמנכים הכנסות של רשימה טמט - תהיה לכמטלה לכעשה זכות על החובות.

בקטר לסעיף קטן (ו) אינני מבין למה הכוונה, האם לתגמולים ולפניסות או לדברים נוספים. אני מבקש הסבר.

ר.ט.

ט. בז'רנו:

במעוף קטן (ו) קיימת שאלת קרנות לפצויים.
ידוע לכם שבכל מפעלי התעשייה קיימים
חוסים קולקטיביים או בלתי קולקטיביים עם הפועלים, על כך שהמפעל
חייב, במקרה של פטורים, לשלם אחוז או סכום שנתי מסויים כפצויים.
כל מפעל צריך היה - אם כי החוק אינו מחייבו לכך - להפריש בכל שנה
לקרן מיוחדת את הסכומים שנצטברו כחוב שלו כלפי צבור הפועלים. אותם
המפעלים המוציאים כספים אלה ממחזורם ומכניסים אותם לאיזו שהיא קרן
שאינה תחת קונטרולה של המפעל עצמו - מכירים בהפרשות אלה כהוצאות,
מנקודת מבט מס-הכנסה. אולם אולם המפעלים שעושים דבר כזה פנימית, ולא
מוציאים את הכספים מהמחזור שלהם - מס ההכנסה אינו מכיר בכך, וזה
מכביד מאוד על המפעלים הרציניים, עד כדי כך שהם אינם יכולים להפריש
את הסכומים הדרושים. האם האוצר מוכן לדון באפשרות, להכיר בהפרשות
אלה כהוצאה.

למעוף קטן (ט), בשאלת הדרולואציה של

ההון הקבוע, אני מתכוון לאמצעי ייצור. כידוע לכם היה על זה גם דיון
בועדת הכספים, יחד עם שר האוצר. שאלה זו הועברה לדיון בוועדה אשר
הוקמה על-ידי שר האוצר, בראשותו של ד"ר להימן. אני יודע ששר האוצר
ראה את חשיבות הנקודה הזאת וגם הוא בדעה שצריך לתקן את הטעם הקיים,
לפיו הפחת מיסוד על ערכו ההיסטורי של הציוד ולא על מחיר החדש הציוד.
אני שואל אם לא היה רצוי - היות וודאי בעוד זמן קצר תגיש הוועדה את
סקנותיה - לחשוב על הכנסת תיקונים טכניים לחוק עכשיו ולא להטאיר זאת
לזמן מאוחר יותר. לשאלה זו ישנה חשיבות מכרעת בעיקר מסתי בחינות:
(א) מבחינת סטירה על הרכוש הלאומי; (ב) מבחינת מתן אפשרות השקעות חדשות
בתעשייה.

ד"ר ברוט:

אנו מתירים ניכוי בעד חובות רעים, אבל לא
בעד הפרשה לקרנות. הכלל אצלנו הוא: דבר
ספציפי ולא דבר כללי. כל הבעיה הזאת מתעוררת רק במקרים שבהלים
מפריש ועורכים את הדו"ח על בסיס מרכבילי. חוב רע ניתן לניכוי. הוא
חייב להראות את גביית החוב, בחלקו או בשלמותו, כהכנסה. בענין זה אין
אצלנו בעיות, ואין גם וכו'. אם אדם יוכיח שהחוב נעשה "רע" - הוא יקבל
את הניכוי.

לשאלה של הפרשות לקופת התגמולים - הכלל הוא
שאנו מכירים במה שמטלמים ממש לקופה, שהיא לא תחת הפיקוח. מעוף זה מדבר
על תרומות. אני הייתי מציע להטאיר את השאלה הזאת עד לזמן שבכלל יהיה
אצלנו ייצוב, כי כל הבעיה הזאת בכלל נובעת מהאינפלציה. אין אנו
מכירים, ונתנגד בכל תוקף להכיר בהפרשה בספרים בלבד. אנו מכירים בהוצאה,
ועומדים על הוצאה מס.

שאלת הפחת היא אחת משאלות היסוד שלנו -
השאלה קטורה בטעם האינפלציוני. שאלה זו קיימת בכל העולם. בצרפת מצאו
לה פתרון מסויים - באנגליה ובאמריקה מסרבים בכלל לגשת לשאלה זו.
לפי מחיר הקרן בותנים את הפחת. בחוק שלנו כתוב: "מחיר הקרן", ואנו
פועלים לפי זה. אם רוצים לשנות זאת - זוהי בעייה הדורשת מחקר וסיקול.
זוהי שאלה של טיליונים.

ט. בז'רנו:

בענין הפצויים - אני שואל את הוועדה, אם היא
מוכנה להסתפק בתשובתו של ד"ר ברוט. אני מודה
שישנו בדבר זה "חוב על תנאי", אבל זהו דבר חשוב מאוד לצבור הפועלים
ולמסק בכללו, וחייבים למצוא לו פתרון. יש צורך לפתור את הבעיה, ואפשר
לפתור אותה.

אשר לנקודה השניה, אני מציע כי במידה שלא
בסיים את עבודתנו בחוק זה עד שתבאנה המלצות ועדת להימן, נכלול בתיקונים
אלה גם תיקונים הטבוטים על המלצותיה.

היו"ר י. בורי:

אין צורך לקבל החלטה מיוחדת בענין האחרון.
זה מסתבר טאלין.

טעיק 14 - נכרי לתושב ישראלי (היו"ר קורט אהרן הסעף ואת התיקון)

ח. רובין:

אני מקבל את השיוני מ"נכרי" ל"זכרי". אני גם מקבל את הספר, בתקון אחד: אני מציע שהספר יהיה טובה לגבי סוגים שונים של חייבי מס - ולא יהיה אהיר. אני הצעתי בטליאה שתהיה פריבילגיה של אנשים שמקור הכנסתם העיקרי הוא החקלאות, מאיזה סוג שלא יהיה, ולגבי עובדים שכירים, מאיזה סוג שלא יהיה. לגביהם אני מציע להעלות את הסכום ל-160 ל"י. גם אם לא תקבלו את הספרים שאני מציע - הרי אפשר לקבל את הפרינציפ.

ט. בז'רנו:

אינני יודע אם דוקא בסעיף זה הוא המקום לפצות עבור איזה שהן הוצאות יסוד טיניטליות. אני תומך בהצעה לתת הקלות מיוחדות לחקלאים, בתנאי שזו תהיה הקלה ברורה, מכוונת, שקולה, שידעו מה ערכה מה גובהה ויכללו לרון עליה, ושבכל יתר סעיפי החוק - יהיה דינו של עובד חקלאי כדינו של כל עובד אחר. וכאן אני מגיע לשאלה הטפורטט של הקבוצים. אני רואה הפלייה לטובה לגבי הקבוצים אפילו לגבי טובים. אני רואה בטבלה שלפני כי בסנת הסומה 1953/54 טובט סמוצע או למעלה סמוצע בטובן הביסום שלו סילם 200 ל"י לטבה לכל ספרנס, בעוד שקבוץ בין המפותחים והטבוטסיס ביותר, עם תעטייה - סילם לכל היותר 30 ל"י לטבה. סנקודת טבט צרכי הארץ, אין הבדל בין חבר קבוץ וחבר טובט, למטרות חוק מס-הכנסה. אינני רואה את הצורך של הפליה בין סוג אחד של עובד חקלאי לבין סוג שנה. יס למצוא פתרון, שדינו של חקלאי שונה לדינם של יתר העובדים.

היו"ר י. גורי:

אני מציע שהשאלה לעורך חבר-הכנסת בז'רנו תרון באופן מיוחד.

ח. אריאב:

בהסך לדברי חבר-הכנסת בז'רנו ברצוני להגיד, שאני ודאי לא אתחמק מלתמוך בפריבילגיה לחקלאים, אבל אני מפקפק אם צריך לתיתה כאטר מדברים על הוצאות יסוד של המטפחה. אשר להצעתו של חבר-הכנסת רובין, על "שכירים", הרי איני יכול לקבלה, מכיוון שיסום סוגים של שכירים, אשר הנחה זו בהחלט אינה טביעה להם.

אם כל רצוני להעטיר את אוצר המדינה ממקור מס-ההכנסה, אני מוכרח להתעב על עצם הסכום האבסולוטי של זכרי בסכום של 120 ל"י. סתוך כל החייטובים, נראה לי שדוקא משפחות טן המטער הבינוני הזכרי הזה הוא טועט טאד. משום כך, הצעתי תהיה בכלל להגדיל את סכום הזכרי. אני מבקט מד"ר ברוט לתת לנו טבלאות מדוייקות על סכומי מס-הכנסה, מה היה הנכרי ומה יהיה הזכרי - וכשאקבל את הפרטים, לפי זה אחשב את הצעתי.

י. בדר:

אני מציע 200 ל"י במקום 120 ל"י. אני מבקט סמר ברוט יגיס לבנו טבלאות להטוואה, ואם הוא יצליח להוכיח לי שזה יותר מדי - אני אשנה זאת. טכל מקום אני חוטב שאין מקום להפחתת היתרון שהיה קיים בעבר.

א. ציזלינג:

אני תומך, כטובן, בפרינציפ שהציע אותו רובין, ואטר בחלקו תמכו בו גם חברי-הכנסת בז'רנו ואריאב. אטר לשכירים העוסקים גם בעסקים אחרים - הרי כתוב בחוק: "סעיקר הכנסתו", וזאת אפשר יהיה לברר.

אני רוצה להוסיף אלמנט של הנחה לפי מקום המגורים - אני מתכוון לספר. בוצוני לציין כי בטוענות האזוריות משלפים לצרכי שמירה ובטחון 80 ל"י לנפש לטבה, בעוד שבתל-אביב - 30 ל"י.

א. ציזלינג: אסף למספרים שאסר חבר-הכנסת בז'רנו, הרי הוא הואיל לתת לי את המספרים שבידו, ואני חייב לומר כי ישנה טעות חמורה ברשימה זו. כשמדובר על קבוץ יוצאים מנקודת מבט של מפרנסים ובטעה שמדברים על מוטב יוצאים מנקודת מבט של יחידות מסק, וכך התמונה יוצאת מטעה.

ק. לוז: על ענין הקבוצים, אדבר בסעיף הקבוצים. אני רק מבקש את חברי-הכנסת בז'רנו ואריאב להכין לאותו זמן רשימה, באיזה טעיפי החוק ישנה הפליה לטובת הקבוצים.

לגבי ההצעה של יתרון לחקלאי, אני לא אציע זאת. אבל לחברים המציעים אני אומר, כי אם תתקבל הצעתם, לא יצטקו לאחר זמן בטליאת הכנסת על הפליה, כפי שכבר עשו.

לדברי חבר-הכנסת אריאב על כך שהזכוי לא הולם את הנכוי - הרי זו טעות כסאוטרם שהנכוי היה עד עכשיו 620 ל"י, כי אפילו בעלי-הכנסה הגבוהה היו זוכים בניכוי של מחצית הסכום - 310 ל"י. זה היה ניכוי מודרג.

י. בדר: אני מבקש גם כן לקבל את המסמך עליו דברו חברי-הכנסת בז'רנו וציזלינג.

היו"ר י. גורי: לא אוכל להתחייב על כך.

י. בדר: לפי שיטתי הידועה, אני מתנגד לכל סובסידיות שהן, אפילו הצודקות ביותר, שיפריעו למהלכו הסדיר של צנור מס-ההכנסה. נכון שליטובי מפר יש לדאוג באופן מיוחד, אבל צריך לעשות זאת בדרך אחרת. מס הכנסה צודק ומודרג באופן צודק צריכים לשלם כולם - הנחות יש לתת בדרכים אחרות.

סעיף 14(א) - זכוי במקרה של זקנה

(היו"ר קורא את הסעיפים)

סעיף 14(ב) -

היו"ר י. גורי: התיקון בסעיפים אלה הוא רק החלפת המלה נכוי במלה "זכוי".

ח. רובין: בטקום 1200 ל"י אני מציע 1500 ל"י. גם בסעיף 14 (ב) אני מציע להעלות את הסכום.

סעיף 15 - זכוי בעד אשה (היו"ר קורא את הסעיף)

א.מ. גניחובסקי: אני מתנגד בכל הוקף לניסוחו של סעיף זה. קיים במדינה חוק בשואין וגירושין - ואי אפשר שחוק אחד יבטל את מטבתו.

י. בדר: בסנת 1949 היה הניכוי 100 ל"י. אני חוטב שזכוי של 30 ל"י זהו סכום צנוע למדי, ביחוד אני מציע סכום של 60 ל"י. כשהאינדקס עלה מאז פי 4.

היו"ר י. גורי:

בקטר לזכור הפרוצדוראלי שהיה פה בענין חוק הארנונה ברצוני להביא לידיעת חברי הוועדה, כי מזכיר הוועדה הזכיר לי, כי כאשר אמרתי לו לעכב את הנחת החוק על שולחן הכנסת, אמרתי לו שנסיק לעשות זאת ביום ב' אחה"צ, על מנת שנדון בו ביום ג', ובינתיים ביום ב' נוכל לקיים את הבירור הנוסף אבל אתמול לא יכולנו לעשות זאת, כך שבזמן דברתי אתו היה יסוד לא לעכב את הכללת החוק בסדר-היום של הכנסת.

אני מבקש את חבר-הכנסת בדר סימכים לכתוב שאלנו בעביר את השאלה בכללה לוועדת הכנסת, כיצד יש לנהוג במקרים כאלה, ולאן דוקא את הפרשה הספיימית הזאת.

י. בדר: אני מסכים.

היו"ר י. גורי:

לפני כמה שבועות היה לנו דיון בצו הטדבר על "גומי לעיסה". אז בקט חבר-הכנסת ציזלינג להצמיד את הדיון הזה לענין חברות ה"סקריפ". את הבירור לא קיימנו ובינתיים הגיעה העתה לעשותו של הצו. קיימות שתי אפשרויות: א) שטר האוצר יפרסם את הצו מחדש - אבל זה לא רצוי; ב) להפריד בין הדברים.

מר גפני:

לחברות ה"סקריפ" היה קודם דיון כללי ליבוא, אבל עכשיו הן חייבות לקבל דיון על כל סוג של יבוא. זאת, לאחר שהתיעצנו עם משרד המסחר והתעשייה.

א. ציזלינג:

אני דורש שיהיה איסור גמור על הבאת גומי לעיסה ברצוני לדעת, מה יקרה עכשיו אם נבטל את החוק הזה.

ס. בז'רנו:

ברצוני לענות לשאלתו של חבר-הכנסת ציזלינג. סחר עלול לבוא עולה לארץ ולהביא אתו 200 קילו גומי לעיסה, ולטעון שזהו כל הונו, ולא היה באפשרותו להעבירו אחרת. אם הוא ידע שיט מכס גבוה - הוא יביא את הונו בצורה אחרת.

י. בדר:

מכס מוכח להיות קיים בכל המקרים. איסור - זה ענין של משרד מסחר ותעשייה; מכס - של האוצר. שניהם יחד הם מכשירים של מדיניות כלכלית ספיימית - שניהם יחד עוזרים יותר מאשר אחד בלבד, ואין סתירה בין שני הדברים.

לאחר הצבעה - הצו אושר
חבר-הכנסת ציזלינג שומר לעצמו זכות הסתייגות.

א. ציזלינג:

אני מקווה שבכך לא יאבדו יחדי חובת הדיון על חברות ה"סקריפ".

היו"ר י. גורי:

על כך נדון באופן נפרד. אני נוכל את הישיבה.